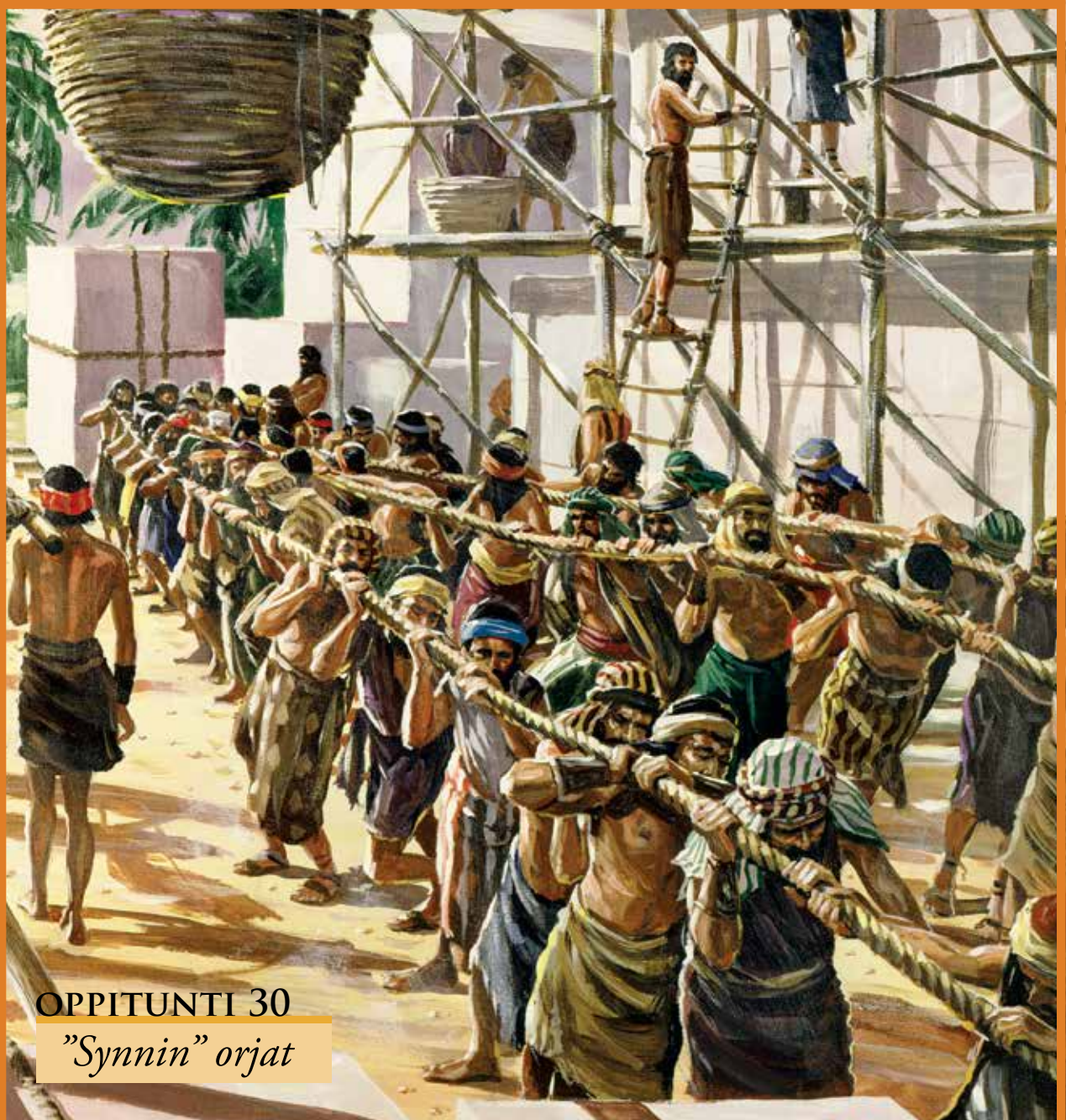

HERBERT W. ARMSTRONG COLLEGE

RAAMATTU

KIRJEKURSSI

OPPITUNTI 30

"Synnin" orjat

KIRJEITÄ KURSSILAISILTA

Kiitos kaikille ponnisteluistanne tarjota mahdollisimman monille mahdollisuus opiskella totista Jumalan sanaa ympäri maailman... Olen ollut ensimmäisestä oppituntista lähtien löytöretkellä, olen oppinut sekä myönteisiä että kielteisiä asioita.

Kurssi pakottaa tutkiskelemaan kriittisesti omia uskomuksia ja toimia—sekä menneitä että tulevia. Jatkuva opiskelu ja rukous ja opin käytännössä soveltaminen mahdollistavat elämän muuttumisen.

Raamatun kurssimateriaalin kanssa tutkiminen on herättänyt useita kysymyksiä. Opiskelun ja rukouksen kautta saan varmasti vastauksen...

Lämpimät terveiset teille kaikille. Herran voimaa ja viisautta työssä.

W. L., Norja

Olen opiskellut *Herbert W. Armstrong raamattukirjekurssia* jo jonkin aikaa. On hämmästyttävää oppia tuntemaan totuus. Iloitsen suuresti hienosta kurssista.

C. A., sähköposti vastaus

Kiitos ensimmäisestä testistä... Haluaisin opiskella koko kurssin kerralla, mutta varmasti Jumalan elintärkeän totuuden opiskeluun kuuluu kärsivällisyys? Odotan innolla loppukurssia.

Kiitos paljon lähettämästänne kurssista!

S. C., Beaumont, Texas, USA

Kiitos erinomaisesta raamattukirjekurssista!... Olen opiskellut Raamattua monella tapaa, mutta materiaalinne selittää parhaiten, mitä nykymaailmassa tapahtuu! Pyrin tilaamaan kaiken tarjoamanne materiaalin.

J. A., Beeville, Texas, USA

HERBERT W. ARMSTRONG COLLEGE RAAMATTU KIRJEKURSSI

OPPITUNTI 30

Tämä on kansainvälinen Raamatun ymmärrystä edistävä kurssi. Jumalan Filadelfian seurakunta julkaisee sitä yhteistyössä Edmondissa, Oklahomassa olevan Herbert W. Armstrong Collegen kanssa.

© 1986, 2007, 2013, 2017 Philadelphia Church of God for the entire contents of this publication. All rights reserved.

© 2018 Jumalan Filadelfian seurakunta,
Suomenkielinen käännös, Kaikki oikeudet pidätetään

Päätoimittaja: Gerald Flurry

Toimituspäälliköt: Brian Davis,
Stephen Flurry, Joel Hilliker

Johdon assistentti: Fred Dattolo

Taittaja: Aubrey Mercado, Edwin Trebels

Oikoluku: Donna Grieves

Levikki: Calvin Culpepper

Maailemanlaajuiset yhdystiedot:

Sähköposti: cc@hwaccollege.org

Kirjeet:

Yhdysvallat: P.O. Box 3330, Edmond, OK 73083

Kanada: P.O. Box 400, Campbellville, ON LOP 1B0

Karibia: P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

Britannia, Eurooppa ja Lähi-itä: P.O. Box 16945,

Henley-in-Arden, B95 8BH, United Kingdom

Afrikka: Postnet Box 219, Private Bag X10010,

Edenvale, 1610, South Africa

Australia, Tyynenmeren saaret ja Sri Lanka:

P.O. Box 375, Narellan, NSW 2567, Australia

Uusi-Seelanti: P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton, 3246

Filippiinit: P.O. Box 52143, Angeles City Post Office,
2009 Pampanga

Latinalainen Amerikka: Attn: Spanish Department,
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083, U.S.

KUINKA JULKAISUSI ON RAHOITETTU

Julkaisusi on rahoitettu Jumalan Filadelfian seurakunnan jäsenten ja seurakunnan tukijoiden vapaaehtoisten kymmenysten ja lahjoitusten kautta. Jos haluat auttaa tässä suuressa maailmanlaajuisessa työssä, joka julistaa ja julkaisee evankeliumia kaikille kansoille, voit liittyä vapaaehtoiseksi työn avustajaksi.

KANSIKUVA Avuttomien faraon johtajien alaisen muinaisten israelilaisten ei sallittu totella Jumalaa. Heidän vapautustansa Egyptistä—raamatullinen synnin symboli—juhlistaa Jumalan suuren suunnitelman toista vaihetta kuvaava happamattoman leivän juhla, jolla on tänään suuri merkitys tosi kristityille! KUVA: Good Salt

HAPPAMATTOMAN LEIVÄN PÄIVÄT OSAMME JUMALAN SUURESSA SUUNNITELMASSA

Jeesuksen Kristuksen uhri mahdollistaa menneiden syntiemme anteeksi antamisen—mikä on ensimmäinen askel Jumalan suuressa suunnitelmassa. Toinen vuotuinen Jumalan juhla-aika kuvastaa seuraavaa Jumalan pelastussuunnitelman askelta ihmiskunnalle.

VALTAKRISTINUSKO OPETTAA, ETTÄ MEIDÄN pitää pelkästään *uskoa* Kristuksen uhritekoon syntiemme poistamiseksi.

Ei ihme, että Kristus kuvataan *kuolleen*, ristillä *riippuvana* Vapahtajana!

Kristuksen kuolema, jota pääsiäinen kuvaa, oli tarpeellinen menneiden syntiemme rangaistuksen maksamiseksi—se sovitti meidät Isän kanssa. Kristuksen kuolema ei pelasta meitä *yksin!* Ajattele! Jos Jeesusta Kristusta ei olisi herätetty kuolleista, olisiko Kristuksen *pelkkä* kuolema mahdollistanut iankaikkisen elämän?

Ei tietenkään!

Kristuksen uhrin hyväksyminen on pelkästään *ensimmäinen askel* Jumalan suunnitelmassa saattaa ihmiset perheeseensä.

JATKAMMEKO SYNNISSÄ?

Mitä meidän täytyy tehdä sen jälkeen kun Kristuksen vuodattama veri on peittänyt MENNEET SYNTIMME? ”Onko meidän jatkuvasti tehtävä syntiä, jotta armotulisi yhä suuremmaksi?”, kysyy Paavali. ”Ei tietenkään!”, kuuluu painokas vastaus (Room. 6:1–2, 1922 Raamattu). ”Saammeko tehdä syntiä, koska emme elä lain [rangaistuksen] vaan armon alaisina? Emme toki!” (jae 15).

Me pelastumme armosta uskon kautta (Ef. 2:8). ”Kumoammeko me siis lain vetoamalla uskoon? Emme suinkaan, me päinvastoin *vahvistamme sen mitä laki sanoo*” (Room. 3:31, 1922 Raamattu).

Eräs mies kysyi ainoinaan Jeesukselta: ”Opettaja, mitä hyvää minun pitää tekemän, että minä saisin iankaikkisen elämän?” Jeesus vastasi: ”Jos tahdot päästä elämään sisälle, niin pidä *käskyt*” (Matt. 19:16–17).

Opimme jo aiemmissa oppitunneissa, että Jumala luo parhaillaan pyhän, vanhurskaan, täydellisen hengellisen luonteensa seurakuntansa kutsumiin, sa-

vimallin kaltaisiin ihmisiin, jotka syntyvät lopulta henkiolennoina Jumalan perheeseen!

Jumala on rakkaus (1. Joh. 4:8,16). Mikä on rakkaus? ”Rakkaus LAIN TÄYTTÄMYS” (Room. 13:10). *Jumalan laki paljastaa Jumalan luonteen*. Jumalan lain noudattaminen on ABSOLUUTTISEN VÄLTÄMÄTÖN hengellisen luonteen kasvamiseksi. Lihasta ja verestä koostuvien ihmisten tulee totella suurta Savenvalajaa ja antaa hänen muovata meihin luonteensa.

SYNTI PITÄÄ HYLÄTÄ

Kristuksen uhrin, syntiemme rangaistuksen maksamiseksi, hyväksyminen on vasta ensimmäinen askel kohti pelastusta. Kun olemme tehneet parannuksen synneistämme ja Jumala on antanut meille anteeksi, hän käskää *hylätä synnin!*

Jumala käskää lähtemään pois syntisestä maailmasta (Ilm. 18:4) kuten muinaiset israelilaiset lähtivät pois syntiä symboloivasta Egyptistä (Hepr. 11:25–26). *Kaiken synnin taakse jättäminen* vaatii ponnistelua—vannäköä—MEIDÄN OSAMME (Kristuksen avulla, kuten kohta näemme) Jumalan pelastussuunnitelmassa.

Jumalan suunnitelman *toisesta vaiheesta* muistuttaa Kristuksen, Vanhan testamentin Herran, asettama toinen vuotuinen juhla-aika—happamattoman leivän päivien juhla, joka iskostaa meidän *osuuttamme* pitää pois *elämästämme* Jeesuksen vuodattamalla verellä jo peittämät synnit.

Egypti, ja myös hapatus symboloi syntiä (1. Kor. 5:8). Jumala käski muinaisia israelilaisia poistamaan omistamiltaan alueilta kaiken hapatuksen ja syömään seitsemän päivän juhla-aikana *happamatonta* leipää. Jumalan omat noudattavat käskyä yhä tänään. Seitsemän happamattoman leivän päivää muistuttaa Jumalan omille, että synti on *poistettava elämästämme täysin!*

Jumala vaatii, että parannuksen teon ja kasteen

jälkeen me *noudatamme* Jumalan lakia – ”poistamme hengellisen hapatuksen” elämästämme–kuin ennen juhlaa fyysisesti hapatuksen asumuksistamme. Happamattoman leivän syöminen opettaa meille, mikä on synnin vastakohta–Jumalalle KUULIAISUUS!

Happamattoman leivän päivät kuvaavat Jumalan käskyjen *noudattamista*, mikä ilmaisee sekin synnin pois panemista.

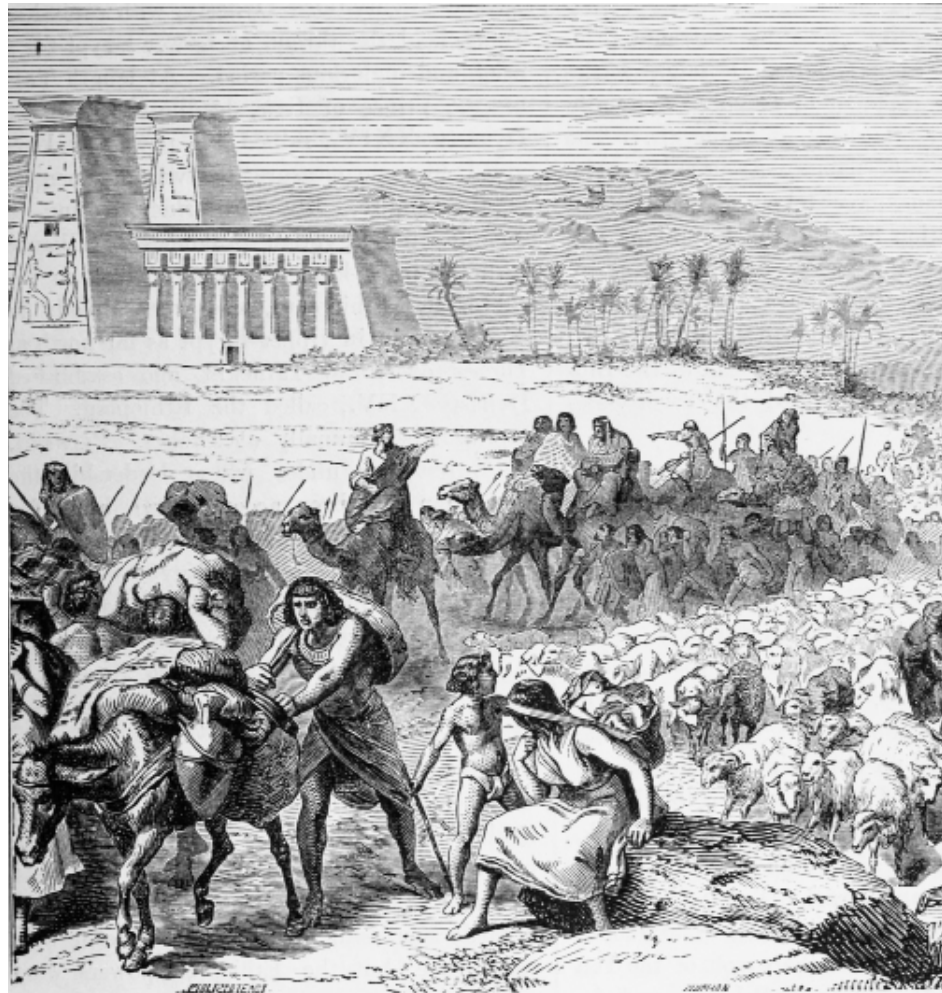
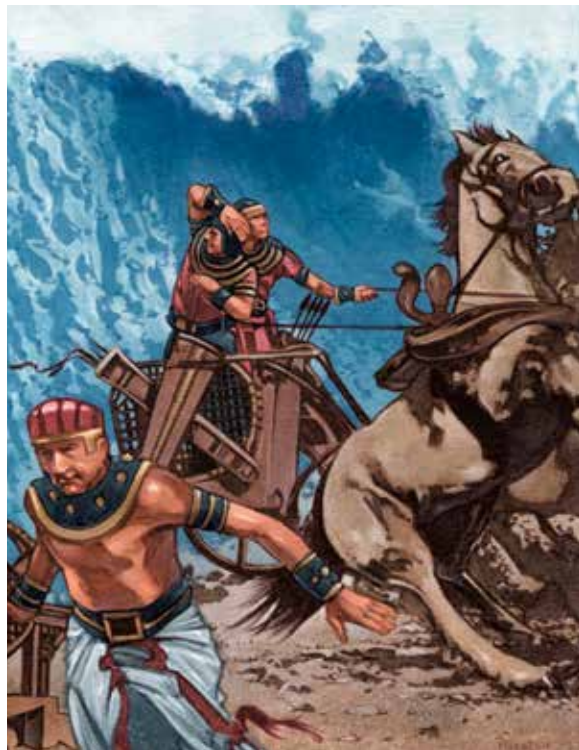
Pääsiäisen viettämistä ilman happamattoman leivän päivien pitämistä voidaan verrata Kristuksen uhrin hyväksymiseen uskoen, että Jumalan laki on lakkautettu–että ”armon alla” saamme jatkaa synnissä. Moista järkeilyä ei löydy Raamatusta, joka opettaa, ettei Kristus ole ”synnin palvelija”! (Gal. 2:17).

”VIETTÄKÄÄMME JUHLAA”!

Yksinkertaisin ja selkein Uuden testamentin käsky viettää Jumalan vuotuisia juhlia ja pyhäpäiviä löytyy apostoli Paavalin kirjeestä Korintin pakanakristityille: ”Onhan meidän pääsiäislampaamme, Kristus, teuras-tettu. Viettäkäämme siis *juhlaa*” (1. Kor. 5:7–8). Asia-yhteys, jota käsittelemme kohta, tekee selväksi, että Paavali viittasi happamattoman leivän päiviin!

Nykykristittyjen ei tule viettää pelkästään pääsiäistä Kristuksen uhrin muistoksi, vaan viettää myös happamattoman leivän päiviä. Näitä kah-ta vuosittaista juhlaa ei voida erottaa toisistaan, ei historiallisesti eikä niiden nykyiseltä hengelliseltä merkitykseltään.

JUMALA TOIMITTAA ISRAELIN EGYPTISTÄ *Jumala vapautti israelilaiset Egyptin orjuudesta ja johti heidät turvallisesti Punaisen meren läpi, samoin Jumala, Henkensä voiman kautta, vapauttaa omansa tänään synnin orjuudesta ja kristillisen elämän ajoittain näennäisen ylitsepääsemättömistä esteistä!*

Ymmärretään, mitä Jumalan suunnitelman toista vaihetta kuvaava juhla merkitsee. Opitaan, mikä Ra-

matun opetuksen mukaan on Jumalan suunnitelmasa meidän *osamme*.

OPPITUNTI 30

ENSIMMÄINEN HAPPAMATTOMAN LEIVÄN JUHLA

Aloitamme Jumalan toisen vuotuisen juhlan tutkiskelun ensimmäisen happamattoman leivän juhlan tapahtumista Israelin Egyptistä lähdön aikaan. Opimme jo aiemmissa oppitunneissa, että Jumala vapautti orjina Egyptissä olleet israelilaiset ihmeellisten vitsausten kautta.

Muista, että 14. abib iltana jokaisen israelilaisperheen valitsema ja teurastama, asunsijan ovenpieliin sivelty karitsan veri suojeli heidän esikoisensa kuolemanvitsaukselta (2. Moos. 12:6–7, 12–13). Kukin karitsa symboloi ”Kristusta, meidän pääsiäislammastamme”, ”Jumalan Karitsan” verta, joka vuodatettaisiin paljon myöhemmin, maksuksi hengellisten syntiemme vaatimasta rangaistuksesta—mikä on ikuinen kuolema.

1. Kuinka kauan israelilaisten piti viipyä 14. päivän iltana taloissaan? 2. Moos. 12:22, viimeinen osa. Mitä heidän tuli tehdä aikaisin aamulla? Jae 10.

2. Mitä israelilaiset tekivät 15. päivän yöllä? Jakeet 37,42; 4. Moos. 33:3; 5. Moos. 16:1. Oliko 15. päivä happamattoman leivän päivien juhlan ensimmäinen päivä? 3. Moos. 23:6.

KOMMENTTI: Israelilaiset olivat suojassa kuolemanenkeliltä, koska he olivat sivelleet 14. abib iltahämärässä karitsan verta asuinsijojensa ovenpieliin ja pysyneet sisällä koko yön. Paahdetun karitsan tähteet poltettiin aikaisin aamulla, ja ”pääsiäisen jälkeisenä päivänä” he lähtivät ”Egyptistä yöllä”. Tämä yö (15. abib alku) oli erityinen ”valvontayö”, engl. King James kääntää ilmaisun ”yö, jota tulee totisesti noudattaa”. Käsittelemme tätä myöhemmin.

Israelilaisten Egyptistä lähdön tapahtumien aikajana löytyy sivulta 6.

3. Tuliko israelilaisten muistaa, kuinka heidät oli vapautettu Egyptistä? 2. Moos. 13:3–4. Kuinka Jumala käski Mooseksen kautta israelilaisten kunnioittaa kansan pelastuksen muistoa? Jakeet 3, viimeinen osa, 6–7; 2. Moos. 12:15–20.

KOMMENTTI: Mooses käski Jumalan ohjeiden mukaisesti kansan poistamaan kaiken hapatuksen. Kun kansa lähti Egyptistä, taikinan käyttämiseen ja nousemiseen ei ollut aikaa (2. Moos. 12:33–34,39).

Happamattoman leivän syöminen on sopiva vuosittainen muistutus—muistomerkki—*kiireisestä* Egyptistä lähtemisestä. Käsittelemme kohta hapatuksen suurta symbolista merkitystä Uudessa testamentissa. Joka-vuotisella hapatuksen poistamisella ja *happamattoman* leivän syömisellä on syvä *hengellinen merkitys*.

4. Mihin Jumala käski Sukkotiin leiriytymisen jälkeen israelilaisten kulkea? 2. Moos. 13:20; 14:1–2. Ajoiko faarao armeijoineen israelilaisia takaa? 2. Moos. 14:5–8. Missä paikassa Egyptin armeija tavoitti israelilaiset? Jae 9. (S. 6 löytyy exodusreitikkartta ja kuvaus matkasta.)

KOMMENTTI: Egyptin armeija saavutti happamattoman leivän kuudentena päivänä Pii-Hahirotin kohdalle leiriytyneet israelilaiset. Vuoret estivät pakenemisen etelään ja länteen, itäpuolella oleva Punainen meri oli lähes 13 km levyinen, ja faaraan armeija oli pohjoisessa. Israelilaiset olivat loukussa!

Jumala tiesi, että faarao lähtisi entisten orjiensa perään (2. Moos. 14:3–4) ja käski israelilaisia poikkeamaan tavanomaiselta matkareitiltä. Jumala johdatti Israelin sen omaksi parhaaksi *ansaan*, todistaakseen kansalle sekä myös meille tänään, että *yksin Jumala* tarjoaa pelastuksen—kun luotamme häneen. (Palaamme asiaan myöhemmin.)

5. Kuinka israelilaiset reagoivat, kun he tajusivat, kuinka tukala tilanne oli? 2. Moos. 14:10–12.

KOMMENTTI: Riemu ja ilo vaihtui peloksi ja vihaksi, kun israelilaiset tajusivat, että he eivät kyenneet pakenemaan faaraota.

6. Kuinka Jumala auttoi loukussa olevat israelilaiset pakoon? Jakeet 13–16,19–22. Mitä Jumala teki Egyptin sotavaunuille, kun faaraan armeija lähti kansan perään? Jakeet 23–25. Kuinka egyptiläisille kävi? Jakeet 26–28.

KOMMENTTI: Yliluvonnollinen pilvi- ja tulipatsas, jolla Jumala johti israelilaisia (Moos. 13:21–22), siirtyi israelilaisten taakse *suojelemaan kansaa* Egyptin armeijalta, minkä jälkeen Jumala muutti luonnonvoimat ja avasi väylän Punaiseenmereen, jotta ihmiset kykenivät kävelemään sen läpi. Kaikkivaltiaan Jumalan ihme vapautti Israelin faaraan armeijan käsistä!

Punaisenmeren avaamisen ihmeteko ja israelilaisten orjuudesta pois pääsy tapahtuivat happamattoman

EXODUS

Tarkastellaan lyhyesti oikealle olevan kartan ja aikajanan avulla israelilaisten exodusta Egyptistä. Huomaa, että useimmat Raamatun kartat ja selitysteokset *eivät* kuvaa israelilaisten Punaisenmeren ylitystä ja moni Raamatussa mainittu paikka on merkitty väärin. Kuvattu reitti pitäytyy niin läheisesti Raamatun kertomukseen kun on mahdollista määrittää.

Israelilaiset, joista useimmat asuivat Goosenin maassa, teurastivat ja söivät pääsiäislampaan

14. abib, ja pysyttelivät kodeissaan aamuun asti (2. Moos. 12: 6–8,22). Faarao kutsui keskiyön jälkeen Mooseksen luokseen ja käski kansaa lähtemään Egyptistä (jakeet 29–31). Israelilaiset, jotka saivat egyptiläisiltä kultaa ja jalokiviä, kokoontuivat Ramsesiin 14. päivän päiväosuudella (jakeet 33–37).

Kansa lähti Ramseksistä 15. päivän yönä, ja leiriytyi Sukkotiin (5. Moos. 16:1; 4. Moos. 33:3; 2. Moos. 12:37) viikkosapattina happamattoman leivän päivinä. Jumala ei johtanut israelilaisia filistealaisten maan kautta kulkevalle tielle, joka oli lyhin tie Kanaaninmaahan (2. Moos. 13:17), vaan johdatti kansan sen sijaan kaakkoon kohti Siinainvuorta, ensin ”erämaan tietä myöten Kaislamerta” (jae 18). Näin täyttyi Jumalan lupaus viedä kansa ensin Siinainvuorelle (2. Moos. 3:1–12).

Sukkotista israelilaiset vaelsivat Eetamin erämaan reunaan (2. Moos. 13:20), minkä jälkeen Jumala käski kansaa kääntymään etelään Punaisenmeren länsipuolella sijaitsemaan erämaahan (2. Moos. 14:1–2).

Happamaton leivän kuudentena päivänä israelilaiset leiriytyivät Pii-Hahirotinäkällisesti mereen laskeutuvan vuoristoalueen koilliselle merenrannalle,

jossa he olivat etelässä ja lännessä vuorten loukussa, idässä Punainenmeri ja faaraon armeija pohjoisessa (jakeet 3–10).

Jumala avasi israelilaisille polun Punaisenmeren läpi (jakeet 21–22). Takaa ajavan faaraon armeija hukkuu (jakeet 23–31). Israelin leiri piti suurta iloa Punaisenmeren itärannikolla happamattoman leivän seitsemäntenä ja viimeisenä päivänä (2. Moos. 15:1–21).

Sitten Israelilaiset matkasivat Punaisenmeren kulkusuuntaan kaakkoon. Matkan varren lukuisista pysähdyspaikoista mainittakoon mm. Maara ja Eelim (2. Moos. 15:22–23,27), ennen kuin kansa suuntasi itään ja saapui Siinainvuorelle (2. Moos. 19:1–2) lähes seitsemän viikkoa myöhemmin.

ABIB

SEITSEMÄN HAPPAMATTOMAN LEIVÄN PÄIVÄÄ

13	14	15	16	17	18	19	20	21
	PÄÄSIÄINEN	VOUSISAPATTI						VOUSISAPATTI
Israelilaiset teurastavat ja syövät pääsiäislampaan.	Israelilaiset saavat kultaa ja jalokiviä egyptiläisiltä, ja kokoontuvat Ramsesiin.	Israelilaiset jättävät yöllä Egyptin Ramsesistä.	Israel saapuu Sukkotiin.	Israel astuu erämaahan.	Israelilaiset leiriytyvät Pii-Hahiro-tissa, jossa faaraon armeija saavuttaa heidät.	Jumala johtaa Israelin Punaisenmeren läpi.	Juhlinta happamattoman leivän viimeisenä päivänä.	

leivän *seitsemäntenä*, viimeisenä päivänä ennen aamunkoittoa. Tämän vuosittaisen sapattipyhän päivänvalo-osuudella Egyptin orjuudesta *täydellisesti* vapautunut kansa riemuitsi ja juhli suuresti (2. Moos 15:1–21).

JUHLA MUINAISESSA ISRAELISSA

Kun Jumala oli vapauttanut israelilaiset Egyptin orjuudesta, Jumalalle kuuliaisuutta luvannut kansa epäonnistui täysin—lukuun ottamatta Jumalan antaman vanhurskaan hallitsijan alaisena. Israelilaiset tottelivat suurella määrin Jumalaa Moosesta seuranneen Joosuan johdolla, mutta eivät täysin. Kun Joosua ja hänen sukupolvensa vanhemmat kuolivat, seuraavan sukupolvi ei pysynyt Jumalalle kuuliaisena.

Jumala rankaisi kansan tottelemattomuutta salimalla ympäröivien kuninkaiden ottaa sen vangiksi. Kun kansa huusi avuksi Jumalaa, tämä lähetti sille vanhurskaan hallitsijan. Kun Jumalan antama hallitsija kuoli, ihmiset lankesivat uudelleen syntiin, erityisesti epäjumalanpalvontaan (Tuom. 2:10–12, 18–19). Tapahtumasarja toistui useita kertoja tuomareiden aikana.

Israelilaiset menestyivät vanhurskaan kuningas Daavidin johdolla ja hänen poikansa Salomon hallituskaudella suuresti. Kaikki myöhemmät Israelin kuninkaat ja valtaosa Juudan kuninkaista oli Jumalalle tottelemattomia ja johtivat kansakunnat entistä syvempään syntiin. Kirottu kansa vietiin lopulta vangiksi; Ensiksi Israel (vuonna 721–718 eKr.) ja Juuda yli 100 vuotta sen jälkeen.

1. Kuningas Hiskia teki ennen Juudan vankeutta sitä, mikä oli oikein Jumalan silmissä (2. Aik. 29:1–2). Ymmärsikö Hiskia, että Juudan kansallisten ongelmien syy oli Jumalan hylkääminen? Jakeet 6–9.

2. Mitä Hiskia toimitti Jumalan ränsistyneelle temppelille? Jae 3. Minkä käskyn hän antoi leeviläisille? Jakeet 4–5, 10–11.

3. Mitä Hiskia toimitti, kun papit oli pyhitetty taas temppelipalvelukseen? 2. Aik. 30:1–5. Viettivätkö he happamattoman leivän päiviä? Jae 21.

KOMMENTTI: Jumalan temppeli oli lukittu Hiskiaa edeltävien jumalattomien kuninkaiden aikana. Ihmiset unohtivat Jumalan lait ja juhlat, ja seurasivat ympäröivien pakanakansojen epäjumalanpalvonta käytäntöjä. Kun Hiskiasta tuli kuningas, hän palautti Jumalan oikean palvonnan, myös Jumalan vuosittaiset juhlaikäntö.

Kansa ei voinut viettää abib-kuussa pääsiäistä ja happamattoman leivän juhlaa, kuten tulevina vuosina tehtiin, koska papit eivät olleet vielä valmiita, eikä

kansa ollut kokoontunut juhla varten Jerusalemiin. he viettivät pääsiäistä 4. Moos. 9:9–12 ohjeiden mukaisesti kuukautta myöhemmin ja viettivät heti sen jälkeen seitsemän päivää kestävää happamattoman leivän juhlaa.

Jumala vaurastutti Hiskian vanhurskaalla johdolla tykönsä palanneen kansakunnan. Kun Hiskia kuoli, juutalaiset unohtivat kuitenkin taas Jumalan ja hänen juhlaansa. Kansa palasi kuningas Manassen ja Aamonin jumalattomilla hallituskausilla jälleen epäjumalanpalvelukseen. Jumalan vuotuiset juhlat palautettiin vasta Joosian hallituskaudella.

4. Oliko Joosia vanhurskas kuningas? 2. Aik. 34:1–3. Oliko temppeli käyttämättömän rappeutunut ennen Joosian hallituskautta? Jakeet 8–11. Mitä ylipappi löysi temppelistä korjaustyön aikana? Jae 14. Mitä Joosia lupasi julkisesti tehdä? Jae 31. Johtiko hän koko kansan tottelemaan Jumalaa? Jakeet 32–33.

5. Mitä Joosia käski ihmisten tehdä koskien pääsiäistä? 2. Kun. 23:21; 2. Aik. 35: 1. Ymmärsikö Joosia, että Jumala käski ihmisten viettää myös happamattoman leivän päiviä? 2. Aik. 35:17.

KOMMENTTI: Kun Joosia kuoli, useimmat juutalaiset loittonivat Jumalasta ja hylkäsivät jälleen Jumalan viikkosapattit ja vuosijuhlat. Jumala rankaisi kansaa, jotta se tekisi parannuksen. Jumala salli Babylonian armeijan valloittaa Juudan ja viedä sen vangiksi.

6. Jumala salli seitsemänkymmenen vuoden päästä kaikkien halukkaiden juutalaisten palata uudelleenrakentamaan Jerusalemin temppeliä. Mitä ihmiset tekivät, kun temppeli oli rakennettu ja pyhitetty? Esra 6:19–22.

KOMMENTTI: Huomaa, että *joka kerta* kun jumalanpalvonta palautettiin, myös *Jumalan pyhäpäivät* palautettiin ja niitä **PAINOTETTIIN**. Jumala mielistyi, kun kansa teki parannuksen. Jumala tiesi, että kun ihmiset omaavat oikean asenteen Jumalan pyhäpäiviä kohtaan, he oppivat oikean asenteen myös kaikkia Jumalan käskyjä kohtaan, sillä Jumalan sapattina ja pyhäpäivinä Jumalan omat oppivat tuntemaan Jumalan lakia.

UUDEN TESTAMENTIN SEURAKUNTA VIETTÄÄ

1. Kuka asetti seitsemän vuosittaista juhlaa, myös happamattoman leivän päivät? 3. Moos. 23:1–2, 6. Kenenkin juhla-aikoja ne siis ovat? Jae 2, viimeinen osa. Viettääkö Jumalan kansa Jumalan juhlaa ikuisesti? 2. Moos. 12:14, 17; 13:10.

KOMMENTTI: Isä Jumala on ylin Lainantaja. Hän antoi lakinsa Puhemiehensä *kautta*, josta tuli

myöhemmin Jeesus Kristus. Kristus, Vanhan testamentin Herra, toimitti muinaiselle Israelille tiedon Jumalan laeista, mukaan lukien sapatit ja juhla-ajat, ja varmisti, että tieto säilyisi Uuden testamentin seurakunnalle (Apt. 7:38), kuten oppitunti 27 kertoi. Uuden testamentin seurakunta piti Jumalan vuotuiset juhlat ja pyhäpäivät. Todistetaan tämä.

2. Viettikö Jeesus lapsena pääsiäistä (pesah) sekä happamattoman leivän päiviä? Luuk. 2:41–43. Ennakoivatko Jeesuksen viholliset, että Jeesus viettäisi happamattoman leivän päiviä vuonna, jona hänet ristiinnaulittiin? Mark. 14:1.

KOMMENTTI: Kristuksen viholliset tiesivät, että Jeesus viettäisi juhlaa, mutta *arkailivat* pidättää hänet kokoontuneiden kansalaisten takia.

3. Odottiko Paavali, apostoli pakanoille, yli 20 vuotta Jeesuksen ristiinnaulitsemisen ja kuolleista herättämisen jälkeen, että happamattoman leivän päivät olivat ohi, ennen kuin hän purjehti Trooaseen? Apt. 20:6.

KOMMENTTI: Paavali ja tämän toverit viettivät todistetusti happamattoman leivän päivää Filippissä. Jumalan seurakunta vietti siis jatkuvasti juhlaa–Kristuksen kuolema ei lakkauttanut sen viettämistä! Jumala ei olisi innoittanut Raamattuun viittausta ”happamattoman leivän juhlasta”, jos hän olisi lakkauttanut juhla-aikansa. Myös Apt.12:3 mainitsee nämä juhlapäivät.

4. Käskikö Jumalan innoittama apostoli Paavali Uuden testamentin kristittyjä viettämään happamattoman leivän juhlaa? 1. Kor. 5:7–8. Mikä Paavalin lausuma osoittaa selvästi, että Jumalan Korintin seurakunta vietti tänä aikana happamattoman leivän päiviä? Jae 7. Huomaa ilmaisu ”niinkuin te olettekin happamattomat”.

KOMMENTTI: Apostoli Paavali käski Korintin seurakunnan jäseniä perkaamaan pois HENGELLISEN HAPATUKSEN, kuten *jo* poistetun fyysisen hapatuksen juhlaa varten valmistettaessa. Seurakunnan oli määrättävä viettää juhlaa happamattoman leivän kanssa, mutta lisäksi henkisen ”happamattomuuden” asenteella, vanhurskaudessa ja totuudessa.

Jumalan apostoli *käskää suoraan* Uuden testamentin kristittyjä viettämään happamattoman leivän päivää! Koska ”pääsiäislampaamme Kristus, on teurastettu” puolestamme, meidän tulee viettää myös happamattoman leivän päivää, mikä kuvaa synnin hapatuksen elämästä poistamista. (Palaamme hetken päästä hapatuksen symbolismiin.)

Entä Paavalin Kol. 2:14–17 lausuma? Nämä jakeet, joita toistetaan useasti Jumalan juhla *vastaan*

pubhuttaessa, ovat oikein ymmärrettyinä *todistus*, että Uuden Testamentin seurakunnan käskettiin viettää juhla!

Ymmärretään nyt Kolossalaiskirjeen luvun 2 aiheyhteys, ja mitä Jumalan pyhäpäiviä viettävä Paavali, joka käski selvästi myös korinttolaisia viettämään samoja päiviä, kirjoitti kolossalaisille.

5. Mitä Paavali esitti kolossalaisille pyhäpäivien ja sapattien viettämisestä? Kol. 2:16.

KOMMENTTI: Kolossalaiset olivat **PAKANA** kaupungissa asuvia **PAKANA** käännynnäisiä, jotka olivat aiemmin *täysin tietämättömiä* Jumalasta ja hänen pyhäpäivistään, mutta heistä oli tullut tottelevaisia kristittyjä (jakeet 5–7). Elleivät Jumalan seurakunnan pastorit olisi opettanut heitä noudattamaan Jumalan pyhäpäiviä, heidän pakanalliset sukulaisensa ja naapurinsa eivät olisi ”arvostelleet” heitä.

Paavali *ei* kieltänyt kristittyjä viettämästä Jumalan pyhäpäiviä. Paavali sanoi, ettei kristittyjen pitäisi antaa kenenkään *tuomita* itseään päivien **VIETON** vuoksi! Jotkut ovat kytkeneet tämän jakeen 14 Jumalan pyhäpäiviä ja sapatteja koskevan viittauksen virheellisesti, ja väittäneet, että kaikki Jumalan lait, juhlat, pyhäpäivät ja sapatit oli ”naulattu ristille”.

6. Mitä *oli* ”naulittu ristiin”? Jae 14.

KOMMENTTI: Mikä on ”kirjoitus säädöksineen”? ”Kirjoitus” on käännös kreikan sanasta *cheirographon*, mikä tarkoittaa käsinkirjoitettua *velkakuittia*. Vuoden 1992 käännös esittää asian selkeämmin: ”Hän kumosi *meitä rasittavan* velkakirjan kaikkine [lain] määräyksineen ja teki sen mitättömäksi nautitsemalla sen ristiin.” Velkakirja–*syyllisyys*–kerääntyi kolossalaisille (sekä kaikille ihmisille) Jumalan lain rikkomisen, ihmisten toimitusten ja perinteiden seurauksena. Kristuksen uhrin kautta tämä kirjattu velkakuitti, joka lain mukaan *vaati kuoleman, voitiin mitätöidä! Velka* mitätöitiin–ei Jumalan lait eikä pyhäpäivät!

Syntikuitti oli meitä ”rasittamassa”, kunnes Kristus poisti sen tuomion. Kristuksen ristiinnaulitseminen mahdollistaa kirjattujen syntiemme *anteeksi* saamisen.

Mitä jakeet ilmaisevat niiden asiayhteydessä? Pakanasukulaiset ja -naapurit arvostelivat Kolossan kristittyjä askeettisten tapojensa, mm. pakanallisten juhlapäiviensä rikkomisesta. Kristityt söivät pakanoiden kieltämää lihaa ja juomia, ja viettivät Jumalan viikkosapattia ja vuosittaisia juhla-aikoja (jae 16). (Juutalaiset viranomaiset tarkkasivat kalenteria varten uudenkuun päiviä, jotka määrittivät Jumalan juhlien päivämäärät. Tänään ei ole tarpeen noudattaa uudenkuunpäiviä, koska heprealainen kalenteri on

julkaistu ja vahvistettu arvovaltaisesti etukäteen maailmanlaajuisesti.) Paavali käski kolossalaisia sivuuttamaan kritiikin ja *jatkamaan seurakunnan opettamien* kristillisten käytäntöjen noudattamista.

7. Kellä oli Paavalin mukaan valtuus ”tuomita” kristittyjä? Kol. 2:17, viimeinen osa.

KOMMENTTI: Jakeen 17 loppuosa ei käy useimmissa käännöksissä selväksi. Koska verbi ”on” on kursiivilla, sitä ei löydy alkuperäisestä kreikankielisestä tekstistä, ja lauseen loppu kuuluu kreikaksi yksinkertaisesti: ”... mutta Kristuksen ruumis.” Opimme aiemmin, että Kristuksen ruumis on Jumalan seurakunta (Kol. 1:18, 2:19).

Paavali julisti, ettei kukaan *auktoriteettia vailla* oleva ihminen voi tuomita tosi kristittyjen menetteilyä, vaan tästä vastaa Jumalan seurakunta – ”Kristuksen ruumis”. Seurakunnan tehtävänä on opettaa *Raamatusta* asianmukainen ruoan ja juoman nauttiminen, Jumalan juhlien ja sapattien oikeaan aikaan viettäminen ja muut opilliset asiat.

Siksi Kol. 2:16–17 täysi ajatus voidaan kääntää: ”Älköön siis kukaan teitä tuomitko... mutta [pikeminkin antakaa] Kristuksen ruumiin [määrittää].”

8. *Miksi* meidän tulee viettää Jumalan vuotuisia sapatteja? Kol. 2:17, ensimmäinen osa.

KOMMENTTI: Tärkein syy, miksi vietämme Jumalan pyhäpäiviä, on yksinkertaisesti se, että *Jumala käskee viettämään niitä*. Edesmennyt Herbert W. Armstrong vietti Jumalan vuotuisia sapatteja ennen kuin ymmärsi niiden *tarkoituksen*.

Jumala antaa ymmärryksen niille, jotka osoittavat halukkaiksi tottelemaan Jumalaa (Ps. 111:10; Apt. 5:32). H. Armstrong vietti 14 vuotta kuuliaasti Jumalan pyhäpäiviä, ennen kuin Jumala paljasti hänelle pyhäpäivien tarkoituksen. Kol. 2:17 ensimmäisen osan parempi käännös kuuluu, ”ne ennakoivat tulevaisia”.

Seitsemännen päivän sapatti kuvaa, *ennakoi*, seitsemättä tuhatta vuotta, jona ihmiset saavat levätä synnin teoistaan. Jumalan asetti samalla tavalla vuosittaiset juhlaansa muistomerkeiksi, ennakoimaan *SUUNNITELMANSA TAPAHTUMIA*. Jumala antoi seurakunnalleen juhla-ajat, jotta se säilyttäisi suuren suunnitelman seitsemän suurta askelta, jotka kuvaavat, kuinka Jumala *lisääntyy* ihmiskunnan kautta.

Vain yksi juhla–pääsiäinen–on täyttynyt kokonaan. Jeesus käskee meidän viettää pääsiäistä kerran vuodessa uhrinsa *muistoksi*.

Olemme nyt käyneet läpi perusasiat. Katsotaan seuraavaksi, kuinka happamattoman leivän päivät kuvaavat elävästi toista, tärkeää askelta Jumalan suuressa pelastussuunnitelmassa ihmiskunnalle.

EGYPTISTÄ LÄHTEMISEN SYMBOLINEN MERKITYS

Vuosittaiset juhlat kuvaavat muinaiselle Israelille, tosi kristityille ja koko maailmalle sekä historiallisesti että tulevaisuudessa merkityksellisiä tapahtumia. Muista, että kun Jumala paljasti viikoittaisen sapattinsa israelilaisille, se oli sekä **MERKKI** että **MUISTOMERKKI**, josta kansa muistaisi, että Jumala oli Luoja ja että he olivat hänen kansansa. Jumala antoi lisäksi israelilaisille vuosittaisen pääsiäisen ja happamattoman leivän juhlan Egyptistä vapautuksen **MUISTOMERKIKSI**. Happamattoman leivän juhlapäivät kuvastavat myös Jumalan suunnitelman pelastaa seurakuntansa–ja lopulta koko maailma synnistä.

Israelilaisten Egyptistä lähdöllä on suuri symbolinen merkitys. Israelilaisten Egyptin orjuudesta vapautuminen sisältää elintärkeitä hengellisiä oppiläksyjä, joidenka kautta opimme, mitä Jumalan happamattoman leivän päivät esittävät todellisuudessa meille tänään!

Opimme, että pääsiäinen kuvaa Jeesuksen Kristuksen kuolemaa, että Kristus vuodatti verensä voidakseen antaa syntimme anteeksi, kun teemme parannuksen. Pääsiäistä seuraa *heti* toinen happamattoman leivän juhla, jonka seitsemän päivää kuvaa **SYNNIN taakse jättämistä**, kuten israelilaiset jättivät taakseen syntiä symbolisoivan Egyptin. Yksinkertaisesti sanottuna happamattoman leivän juhla kuvaa Jumalalle *kuuliaisuutta–Jumalan* käskyjen pitämistä!

Raamatun kuvaus avaa ymmärryksemme.

1. *Symboloiko* Egypti syntiä? Hepr. 11:24–27; Ilm. 11:8. Ovatko syntiä tekevät synnin palvelijoita, synnin *orjia*? Joh. 8:34; Room. 6:16. Haluaako Jumala, että häntä tottelemalla *pakenemme synnin orjuutta*? Room. 6:17–18,22.

KOMMENTTI: Muinaiset israelilaiset olivat **ORJIA** pakanamaassa Egyptissä, eivätkä saaneet totella Jumalaa. Siksi happamattoman leivän päivän juhla, joka juhlistaa israelilaisten lähtemistä Egyptin orjuudesta, kuvaa sekä israelilaisten että **MYÖS MEIDÄN** lähtemistämme *synnistä*!

Synti orjuuttaa! Vain Jumalan hengestä siitetyt lapset ymmärtävät, että he ovat nyt *synnin orjia*. Synnin on tapa suureta syntiin langenneessa. Synti rankaisee! Synti tuo surun, katumuksen ja ahdistuksen tunteet. Synti aiheuttaa fyysisiä vammoja, sairauksia ja tau-teja. Synti saa aikaan ahdistuksen, turhautumisen ja toivottomuuden. Synti johtaa *kuolemaan*. Ihminen ei ymmärrä, että ainoastaan todellinen parannuksen teko–*kääntyminen synnistä* Jeesuksen Kristuksen

elävän uskon kautta Jumalalle kuuliaisiksi—vapauttaa ihmisen kuolemanrangaistuksesta! (Gal. 5:1).

Happamattoman leivän päivän juhlan symbolit kuvaavat, kuinka Jumala haluaa Uuden testamentin kristittyjen (hengellisten israelilaisten) jättävän synnin ORJUUDEN *täydellisesti taakseen*, ja tottelevan Jumalaa!

2. Mahdollistiko pääsiäinen israelilaisten lähdön Egyptistä? 2. Moos. 12:30–31. Lähtivätkö israelilaiset matkaamaan pois Egyptistä? Jakeet 36–37.

KOMMENTTI: Huomaa selvä rinnakkaisasettelu: Muinainen pääsiäinen mahdollisti israelilaisten lähdön Egyptistä, ja Kristuksen pääsiäisuhri mahdollistaa *menneiden syntiemme* anteeksi antamisen (Apt. 2:38, Room. 3:25; 1. Kor. 5:7). Israelilaisten piti *lähteä kävelemään pois* Egyptistä, myös meidän on auliisti ja omasta tahdostamme *lähteä* matkaamaan pois synnistä. Heti kun olemme hyväksymme Kristuksen veren, MEIDÄN ON ITSE LÄHDETTÄVÄ MATKAAMAAN SYNNISTÄ POIS! Ja jopa silloin Jumalan hyvyys ja armo johtavat meidät parannukseen synnistä (Room. 2:4; Joh. 6:65), kuten Jumala johti Jumalan valitun kansansa vapaaksi Egyptistä.

Iankaikkinen elämä on Jumalan *lahja* (Room. 6:23), mutta Jumalan tahto on myös, että me tottelemme häntä. Jumala tahtoo, että ponnistelemme syntiä vastaan ja kehitämme pikkuhiljaa Jumalan kaltaisen luonteen—ja teemme *oman osuutemme* Jumalan suuresta suunnitelmasta.

3. Paavali kysyy, onko meidän anteeksi saatuaamme pysyttävä, jatkettava synnissä. Mitä hän vastaa? Room. 6:1–2, 6,15. Kuinka Paavalin apostolinen käsky kuuluu? Jakeet 11–13.

KOMMENTTI: Jos kristityt viettävät pääsiäistä, mutta eivät vietä happamattoman leivän juhlaa, voimme sanoa, että he hyväksyvät symbolisesti Kristuksen uhrin, mutta jatkavat synnin orjuudessa. Paavali tokaisi, *ettei* Kristus *ole* synnin palvelija (Gal. 2:17), miksi meidän *tulee jättää* synti—lakata synnin teko—noudattamalla Jumalan lakia!

Happamattoman leivän juhla kuvaa kristityn osaa Jumalan pelastussuunnitelmassa—*Jumalan käskyjen noudattamista*—mikä on synnin pois panemista. Jokainen juhlan aikana hapatettua leipää syönyt tai asunsijassaan tätä syntiä symboloivaa hapatusta pitänyt hävitettiin Israelin kansasta (2. Moos. 12:15,19). Jumala ei päästä vastaavasti katumattomia syntisiä hengelliseen kansakuntaansa—Jumalan valtakuntaan! (1. Kor. 6:9–10).

4. Kun muinaiset israelilaiset lähtivät Egyptistä, kuka lähti ajamaan heitä takaa? 2. Moos. 14:5–8.

KOMMENTTI: Egypti kuvaa syntiä, faarao kuvaa saatanaa paholaista ja faaraan sotajoukot kuvaavat saatanan demoneja! Egyptissä israelilaiset olivat olleet faaraan avuttomia, voimattomia työpäällikköjen alaisia orjia, kuten syntiset paholaisen vallassa. Kun Israel otti karitsan veren, Jumalan toimesta faaraan vapautti Israelin. Kun *me* hyväksymme Kristuksen veren, JUMALAN toimesta paholaisen *täytyy* vapauttaa meidät.

Israelilaiset lähtivät suuresti riemuitten Jumalan voimallisen käden suojassa (4. Moos. 33:3) vapauduttuaan orjuudesta, ja myös vastasiitetty kristitty aloittaa kristillisen elämänsä suuresti iloiten.

Faarao ei halunnut päästää israelilaisia orjuudesta, myös saatana ei halua päästää syntisiä hänen synnin orjuudestaan.

Kun kristitty on kastettu, saatana seuraa perässä ja asettaa kristityn polulle esteitä saadakseen hänet kompastumaan estääkseen häntä tottelemasta Jumalaa. Paholainen tekee kaikkensa estääkseen Jumalan hengestä siitetyn lapsen saavuttamasta iankaikkista elämää. Hän uskottelee, että Jumalan elämäntapa, sen vaatima ponnistelu ja voittaminen ovat liian vaikeita asioita—jotta kristitty palaisi hylkäämäänsä syntiseen elämään. Israelilaisten rohkeus romahti, kun he näkivät heitä seuraavan faaraan, ja myös uusi kristitty saattaa lannistua ja haluta lopettaa matkan.

5. Mitä Mooses kertoi peloissaan oleville israelilaisille faaraan lähestyessä? 2. Moos. 14:13–14.

KOMMENTTI: Israelilaiset eivät päässeet faaraota ja tämän armeijaa karkuun—faarao oli ylivoimainen ja israelilaiset olivat avuttomia. Myös me olemme avuttomia! Israelilaiset eivät *inhimillisesti kyenneet* pakenemaan faaraota, eivätkä kristityt inhimillisesti kykene yksin voittamaan saatanan vaikutusvoimaa, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista (Matt. 19:26). Kun olemme avuttomia, Jumala käskää meitä pysymään paikoillamme ja näkemään Herralta tulevan PELASTUKSEN! Jumala sotii puolestamme. Ylösnoussut Kristus—meissä asuva Ylipappimme, jos olemme kääntymyksen tehneitä kristittyjä (Gal. 2:20) — pelastaa meidät. Kristus MEISSÄ kykenee pitämään käskyt, jos me alistumme hänen alaisekseen ja luotamme häneen!

6. Onko Jumala luvannut *auttaa yliluonnollisesti* niitä, jotka tekevät parannuksen ja uskovat, kun synti houkuttaa heitä? 1. Kor. 10:13.

KOMMENTTI: Israel pakeni Jumalan ihmevoimalla faaraan armeijan käsistä, ja Jumala mahdollistaa Pyhän Henkensä kautta myös lastensa hengellisen kuuliaisuuden, voittamisen ja kasvamisen. Aiheesta lisää hetken kuluttua ja seuraavalla oppitunnilla.

7. VAPAUTTAAKO Jumalan lain noudattaminen meidät? Jaak. 1:25.

KOMMENTTI: Jumalan lain totteleminen johtaa meidät *pois* synnin orjuudesta, yhtä varmasti kuin muinaiset israelilaiset johdettiin pois Egyptistä! Saatana on pettänyt suurimman osan maailman ihmisistä, jotka *haluavat* pysyä synnissä—syntiä symboloivassa Egyptissä!

VAROITUS, ÄLÄ KATSO TAAKSE!

1. Ennustiko Kristus, että lopunajan sukupolvi, nyky-yhteiskuntamme, muistuttaisi jumalatonta Sodomian kaupunkia? Luuk. 17:28–30. Mistä Kristus varoittaa lopunajan kristittyjä? Jae 31, viimeinen osa. Ketä meidän tulee varoituksen mukaan muistaa? Jae 32.

KOMMENTTI: Kristus puhui syntisen Sodoman ja Gomorran tuhosta, Lootin ja hänen kahden tyttärensä Sodomasta pakenemisesta ja Lootin vaimon muuttumisesta suolapatsaaksi.

Tradition mukaan tämä tapahtui happamattoman leivän päivinä (vaikka useita vuosisatoja ennen Jumalan juhlan asettamista). On mielenkiintoista huomata, että happamaton leipä on mainittu Lootin ja tämän tyttären syntisestä yhteiskunnasta lähdön yhteydessä (1. Moos. 19:3).

Jumala päätti tuhota nämä kaksi suuresti syntistä kaupunkia, jotka Egyptin lailla symboloivat syntiä (Ilm. 11:8). Jumala lähettämät kaksi enkeliä käskivät Lootin perheineen lähtemään kaupungista (1. Moos. 19:1,12–13).

2. Ottivatko kaikki varoitettut vaarin annetusta varoituksesta? 1. Moos. 19:14. Kiellettiinkö Lootin vaimoa ja kahta tytärtä katsomasta taakse? Jae 17. Kuka katsoi taaksensa eikä päässyt turvapaikkaan? Jae 26.

KOMMENTTI: Lootin perheineen piti lähteä—hyljätä täysin—paha asuin-kaupunki. He kykenivät välttämään Sodoman syntisten asukkaiden tuhon vain kaupungista pois lähtemällä.

Lootin vaimo ei kuitenkaan totellut vaan *katsoi taakse*. Ilmaisua *katsoa taakse* tarkoittaa intensiivistä, kiihkeällä mieltymyksellä tarkkaamista. Vaimo ei vain sattunut vilkaisemaan, mikä Sodoman kohtalo oli (Aabraham totesi kaupunkien polttamisen kaukaa—katso jae 28); Lootin vaimo *KAIPASI* Sodoman syntisiä nautintoja. Hän oli pettynyt nähdessään asuin-kaupunkinsa tuhoutumisen. Ehkä hän oli tottunut Sodoman synteihin, eikä uskonut kaikkia pahoiksi.

Jumala EI PELASTA tällaista henkilöä!

Suola on pysyvyyden symboli. Juutalaisen historioitsija Josephuksen mukaan Lootin vaimon ruumis

SYMBOLIT *Hapatus, raamatullinen synnin symboli, saa leipätaikinan paisumaan. Synti paisuttaa ihmisiä. Litteä tai happamaton leipä kuvaa synnin puuttumista – Jumalalle kuuliaisuutta.*

säilyi vuosikausia kestäväenä muistomerkkinä. Jumala muutti Lootin vaimon suolapatsaaksi symboloimaan henkilöä, joka *ei halua* hylätä syntiä eikä alistua Jumalalle TÄYSIN, PYSYVÄSTI. Lootin vaimon esimerkki VAROITTA meitä lähtemään pysyvästi, ei tilapäisesti, nykyisen pahan yhteiskunnan tarjoamista synnin nautinnoista, ettemme *tuhoutuisi* maailman kanssa! Meidän on opittava halveksimaan syntiä niin perinpohjaisesti, ettemme enää *koskaan* muistele syntiä minkäänlaisella mielihyvällä.

3. Mitä Jumala kertoo kristitystä, joka aloittaa elämän Jumalan tiellä, mutta haluaa palata myöhemmin synnin orjuuteen? Luuk. 9:62; 2. Piet. 2:20–22; Hepr. 6:4–6.

KOMMENTTI: Jumalan hengestä siitetyt lapset elävät pahassa maailmassa, mutta eivät saa antaa maailman syntisten tapojen voittaa itseään (Joh. 17:14–15; Room. 12:2). Jumalan omien tulee Lootin lailla lähteä pois maailmasta ja *hylätä* sen synnit *täydellisesti* välttääkseen Jumalan kapinallisten päälle vuodattamat vitaukset (Ilm. 18:4). Jumala *suoja* niitä, jotka ottavat vaarin varoituksesta, ennen kuin on liian myöhäistä (Ilm. 3:10; 12:14–17).

Jumala tahtoo, että hänen kutsumansa ja siittämänsä omansa voittavat synnin—että he kasvavat Jumalan luonteen omaaviksi—poistamalla synnin elämästään ja

olemalla Jumalalle kuuliaisia. Jumalan tahto on, että ihmiset suorittavat Jumalan suuressa suunnitelmassa *oman osansa!*

HAPATUS ON SYNIN SYMBOLI

Fyysisen, muinaisen Israelin Egyptin taakse jättäminen kuvaa selvästi Hengestä siitetyn kristityn *synnin taakse jättämistä*. Miksi tapausta muistetaan seitsemällä päivällä ilman hapatusta, ilman nostatettuja elintarvikkeita? Tiedämme, että hapatus itsessään ei ole haitallinen asia, sillä Jumala sallii hapatettujen tuotteiden nauttimisen 51 viikkona vuodessa.

Jumala kieltää happamattoman leivän päivinä hapatuksen läsnäolon ja käytön, koska hapatus symboloi *syntiä*, kuten Egypti. Katsotaan, kuinka Uusi testamentti esittää asian.

1. Symboloiko hapatus selvästi syntiä? Matt. 16:6,11–12; Luuk. 12:1; 1. Kor. 5:8.

KOMMENTTI: Hapatus symboloi Raamatussa syntiä. Isän Kristuksen kautta kutsumille ihmisille juhlan seitsemän päivän ajan hapatuksen ja hapatettujen tuotteiden asuintiloista pois paneminen kuvaa *synnin ihmiselämästä pois panemista*. Jumalan luku seitsemän kuvaa *täyttymistä*, täydellisyyttä, ja juhlan seitsemän päivää muistuttavat Jumalan omia, että Jumalan omien täytyy ponnistella ja poistaa kaikki synnit elämästä *täydellisesti*.

Apostoli Paavali kirjoittaa Jumalan seurakunnalle Korintissa happamattoman leivän päivien *hengellisestä* merkityksestä ja symboliikasta sen pakanakäännynnäisille. Huomataan Paavalin opetus Uuden testamentin kristityille koskien hapatusta, miksi meidän on tultava hengellisesti ”happamattomiksi”.

2. Sallivatko Korintin kristityn aktiivisesti ja avoimesti syntiä harjoittaneen henkilön pysyä Jumalan seurakunnan yhteydessä? 1. Kor. 5:1.

3. Aiheuttiko synti seurakunnassa syyllisyyttä vai saiko se heidät ylpeiksi–”paisumaan pöyhkeiksi”? Jae 2.

KOMMENTTI: Vaikka koko Korintin Jumalan seurakunta oli haureuden synnistä tietoinen, kukaan ei toiminut tilanteen johdosta. Hapatus kohottaa leivän, ja myös Korintin seurakunta paisui synnin takia pöyhkeän ylimieliseksi. Ihmiset uskoivat olevansa anteeksi antavampia ja vanhurskaampia kuin Jumala, koska he sallivat seurakuntayhteyteen katumattoman huorintekijän.

4. Paavali tiesi, että kyseinen synti oli paisuttanut osan jäsenistä turhamaisiksi, miksi hän päätti antaa seurakunnalle tarkat ohjeet. Mitkä ohjeet Paavali antoi? Jakeet 3–5.

5. Vertasiko Paavali syntiä tekevää jäsentä vähäiseen hapatukseen? Jae 6. Mitä hän käski tekemään

syntiselle ja koskien happamattoman leivän päivien viettämistä? Jakeet 7–8.

KOMMENTTI: Paavali selitti, että pieni hapatus saa koko taikinan nousemaan, ja myös yksi syntinen henkilö kykenee kyllästyttämään koko seurakunnan synnillä! Suvaitsevaisuus räikeää, katumatonta syntiä kohtaan olisi hellittänyt toisten moraalit, ja vähitellen *palauttanut entisiin synteihin*, ja täten ESTÄNYT seurakuntalaisten syntymisen Jumalan valtakuntaan! (1. Kor. 6:9–10).

Koko seurakunta oli syyllinen, muuttunut turhamaiseksi–ylpeäksi–ja yhtä syyllinen syntiin kuin keskuudessa oleva huorintekijä! Paavali käytti Jumalalta saamaansa apostolin virkaa, käski sen auktoriteetilla korinttilaisseurakunnan jäseniä *poistamaan* syntisen, hengellisesti ”happaman” jäsenen, jotta seurakunta olisi hengellisesti ”happamaton”.

Tämä nk. hengellisen karanteenin tarkoitus oli estää hengellisen sairauden omaavaa tartuttamasta muita jäseniä. Toimitus sai syntisen näkemään syntinsä vakavuuden. Kun henkilö katui, Paavali kehotti seuraavassa kirjeessään Korintin seurakunnalle jäseniä vastaanottamaan katuva miehen takaisin seurakuntaan (2. Kor. 2:4–10).

Paavali käski Korintin kristittyjä viettämään juhlaa ilman hengellistä synnin ”hapatusta”, samalla lailla kuin *jo* poistettua fyysistä hiivan hapatusta (1. Kor. 5:7). Fyysinen kuvaa selvästi hengellistä. Seurakunnan tuli viettää juhlaa happamatonta leipää syömällä, mutta lisäksi henkisen ”happamattomuuden” – puhtauden ja totuuden asenteella (jae 8), mikä seuraa Jumalalle kuuliaisuutta.

6. Onko Jumalan tahto, että kristityt *jatkuvasti ponnistelevat*–näkevät vaivaa ja kuluttavat energiaa–poistaakseen synnin hapatuksen elämästään? Hepr. 12:1–4. Tuleeko meidän totella Jumalaa iankaikkisen elämän perimiseksi? Matt. 19:16–17.

7. Onko synnin välttäminen ja Jumalan tavalla eläminen vaikeampaa kuin maailman menon mukaan eläminen? Matt. 7:13–14.

KOMMENTTI: Nostatettua, pehmeää leipää on helpompi syödä kuin happamatonta leipää. Myös maailman synnin mukana meno on helpompaa kuin vanhurskas elämä, sillä omaamme lihallisen luonnon, joka haluaa tehdä syntiä (Room. 7:14–15). Jos haluamme tulla hengestä syntyneeksi Jumalan perheen jäseneksi, meidän on osoitettava Jumalalle, että tottelemme tässä elämässä, että ponnistamme koko sydämeistämme, mielestämme ja voimastamme pyrkiessämme Jumalan avulla poistamaan *hengellisen* synnin hapatuksen elämästämme ja pitämään sen poissa! Taistelllessamme

kehitämme Jumalan luonteen—joka ei halua eikä voi tehdä syntiä! Tämä on Jumalan suuressa suunnitelmassa meidän *osamme*. Kokopäiväinen taistelu jatkuu koko ihmiselämän.

Happamattoman leivän päivät ovat Hengestä siite-tyille kristityille erityinen muistutus Jumalan käskyjen noudattamisen välttämättömyydestä. Päivien aikana uudistamme symbolisesti pyrkimyksemme elää Jumalan lain kanssa sopusoinnussa—omistaudumme *uudelleen* kasvamaan hengellisesti ja voittamaan elämässämme.

8. Symboloidaanko happamattoman leivän päivien avulla myös henkinen hapatuksen—synnin—elämästä poistamisen *kiireellisyyttä*? 2. Moos. 12:39.

KOMMENTTI: Jumala painottaa fyysisen leivän hapattomaksi jättämisen kautta *kiireellisyyttä* jättää synti taaksemme! Leivän hapattaminen olisi hidastanut israelilaisten poistumista Egyptistä, ja myös *synti* hidastaa Jumalan luonteen kehittämistä (Hepr. 12:1). Happamattoman leivän päivinä pitää keskittyä synnin taakse jättämisen **KIIREYTEEN**.

JUHLA TÄNÄÄN

1. Ovatko happamattoman leivän juhlan ensimmäisen ja seitsemäs päivä vuosittaisia sapatteja,

pyhäpäiviä, joina Jumalan omien on määrä levätä ja kokoontua jumalanpalvelukseen? 2. Moos. 12:15–16; 3. Moos. 23:6–8.

KOMMENTTI: Juhla alkaa 15. abib iltana, pääsiäisen jälkeisen päivän alussa, jatkuu seitsemän päivää ja päättyy 21. abib. Sekä 15. että 21. ovat erityisiä sapatteja—vuosittaisia ”pyhiä kokouksia” – lepoa säännöllisestä työstä, vain ruoanlaitto on sallittu (2. Moos 12:16). Tavallinentyösallitaanvälipäivinä,muttaei viikkosapattina.

”Pyhä kokous” on itse Jumalan Kaikkivaltiaan käskemä uskonnollinen kokoontuminen. Jumalan seurakunnan jäsenet kokoontuvat nykyään vuosittaisina sapatteina yhtä lailla kuin viikkosapatteina (3. Moos 23:3). Ne harvat, jotka asuvat liian kaukana eivätkä kykene osallistumaan viikkosapatti jumalanpalvelukseen, kokontuvat kuitenkin Jumalan Hengestä siitettyjen lasten kanssa vuotuisina sapatteina. Jumalan pastorien tehtävä on opettaa pyhäpäivinä Jumalan juhlien ja Jumalan suuren suunnitelman merkityksestä.

2. Minkä erityisrituaalin Jumala asetti ensimmäisen juhlapäivän illaksi? 2. Moos. 12:42.

KOMMENTTI: Joka vuosi, 15. abib iltana (pääsiäisen jälkeisenä iltana), israelilaisten oli määrä *juhlistaa*

”VALVONTAYÖ” Jumalan omat kokoontuvat joka vuosi hapattamattoman leivän juhlan ensimmäisenä päivänä pienissä perheryhmissä illalliselle kiittämään Jumalaa, joka kutsui heidät synnin orjuudesta seurakuntaansa.

erityisellä tavalla Egyptistä vapauttamista. Tänä myös tosi kristityt (henkiset israelilaiset) juhlivat ”valvontayön”, engl. King James käännös ”yön, jota tulee toisesta noudattaa” vuosipäivää Israelin orjuudesta vapautumisen kunniaksi. Egyptistä yöllä pois marssiminen oli tunteellisen innokas kokemus muinaisten israelilaisten elämässä. Israelilaisten juhlinta kuvasi sitä SUURTA ILOA, jonka me saamme kokea, kun jätämme synnin taakse. Jumala haluaa yön olevan vuoden *onnellisin ilta*.

Tänä iltana Jumalan omat kokoontuvat pienissä ryhmissä perheineen illalliselle kiittämään heidät synnin orjuudesta seurakuntaansa kutsunutta Jumalaa. Jumalan omat iloitsevat Jumalasta, joka ilmoitti heille lakinsa, pyhäpäivänsä sekä niiden merkityksen. 15. päivän päivänvalo-osuudella paikallisseurakunnat kokoontuvat kuulemaan opetusta Jumalan pastoreilta.

3. Onko kaikki hapatus ja nostatusaineita sisältävä ruoka *poistettava* kodeistamme ja omaisuusistamme, ja *pidettävä pois* seitsemän päivän happamattoman leivän juhlan aikana? 2. Moos. 12:19–20; 13:7.

KOMMENTTI: Hapatus on aine, joka kohottaa tai-kinan käymisen aikana. Hiiva, natriumbikarbonaatti (myös natriumvetykarbonaatti tai ruokasooda), leivinjauhe ja hapantaikina ovat nostatusaineita. Hapattuihin elintarvikkeisiin kuuluvat useimmat leivät, korput, kakut, keksit, leivonnaiset ja osa piirakoista ja valmismuroista. Myös makeiset ja muut elintarvikkeet voivat sisältää hapatusaineita. Jos olet epävarma tuotteen koostumuksesta, tarkista, asia. Jos et ole varma elintarvikkeen sopivuudesta, älä nauti sitä happamattoman leivän päivien aikana (Room. 14:23).

Kaikki hapatus ja nostatusaineita sisältävät elintarvikkeet on *poistettava* henkilökohtaisilta tiloilta ennen ensimmäisen pyhäpäivän alkua. Niitä ei pidä varastoida toiseen paikkaan. Uuden testamentin pääsiäisjumalanpalvelusta seuraava aamu, joka on osa pääsiäispäivää, on sopiva aika *poistaa kaikki* jäljelle jääneet nostatusaineet ja nostatettu leipä. On viisasta suunnitella ostokset etukäteen, jotta pääsiäisen saapessa ei ole paljon hapatusta jäljellä. Näiden edullisten tuotteiden poistaminen on yksi tavoista, joilla Jumala koettelee kuuliaisuuttamme.

Jos löydämme happamattoman leivän päivinä vahingossa unohdetun hapatuksen kotoa, se tulee hävittää välittömästi. Tämä oppiläksy iskostaa, että meillä on kasteessa vielä TIEDOSTAMATTOMIA SYNTEJÄ. Kun hengellinen ymmärryksemme kasvaa, opimme tiedostamaan yhä lukuisempia syntejä, jotka meidän on voitettava. Kun havaitsemme synnin hapatuksen, meidän on poistettava se elämästämme välittömästi!

Voimme leipoa happamatonta leipää tai ostaa sitä kaupasta (”matsa” suolakeksi tulee heprean sanasta *matstsa*, joka tarkoittaa *happamatonta*), mutta *varmista, että* tuote on happamaton. Voimme myös nauttia happamattomia muroja ja jälkiruokia, sekä lisäksi kaikkia normaaleja lihoja, juomia, hedelmiä ja vihanneksia. Monet happamattomat tuotteet ovat herkullisia ja ravitsevia, ja niitä voi nauttia ympäri vuoden.

Koska ”oluthiiva” ja ”hiivauutteet” eivät ole aktiivisia, niitä ei lasketa nostatusaineisiin. Viinikivi ei ole itsessään nostatusaine. Vatkattu munanvalkuainen marengissa, piirakoissa ja muissa jälkiruoissa ei ole nostatusaine, mutta jos sitä käytetään nostatusaineena jauhotuotteen kohottamiseksi, se rikkoo Jumalan käskyn henkeä.

Entä olut ja muut käymällä valmistetut juomat? Raamattu ei rajoiteta happamattoman leivän päivien aikana kulutettuja juomia—emme vietä ”happamattoman juomien päiviä”. Israelilaiset juhlivat Jumalan juhlilla luonnollisesti fermentoitua viiniä. Raamattu ei puhu hapatuksesta juomien yhteydessä, ainoastaan kun israelilaiset poistuivat Egyptistä happamattoman *taikinan kera* (2. Moos. 12:39).

Kun kaikki perheenjäsenet eivät kannata Jumalan juhlien noudattamista, tilanne voi vaikeutua. Tänä aikana, jona Jumala kutsuu vain muutamia, juhlaa ei pidä *pakottaa muille!* Juhla on sinun ja Jumalan välinen asia. Perheenjäsenen, joka haluaa viettää yksin Jumalan happamattoman leivän juhlaa, tulee välttää hapantuotteiden syömistä ja poistaa hapatus omilta asuinlueltaan, joka saattaa olla pelkästään makuuhuone.

4. Käskekö Jumala kansaansa syömään juhlan aikana happamatonta leipää? 2. Moos. 13:7; 3. Moos. 23:6.

KOMMENTTI: Jumalan omat eivät poista näinä seitsemänä päivänä asuinsijoiltaan pelkästään hapatusta ja nostatettuja elintarvikkeita, mikä symboloi synnin pois panemista. Meitä KÄSKETÄÄN juhlan aikana myös *syömään* happamatonta leipää, joka symboloi vanhurskautta—*aktiivista kuuliaisuutta* Jumalalle!

Juhlan aikana happamatonta leipää ei kuitenkaan veloiteta syömään *juhlan jokaisena* päivänä. Osa ihmisistä ei syö koskaan leipää. Voi löytyä syy, miksi osa ei halua tai ei kykene syömään leipää jokaisena juhlan päivänä. Jotkut saattavat haluta paastota muutaman päivän juhla-aikana.

Kun leipää tai jauhotuotteita syödään happamattoman leivän päivien aikana, niiden on oltava *happamattomia*. Vaaditaan tarkkaavaisuutta, erityisesti ravintoloissa, joissa hapatuksen käyttö on yleistä. Synti

on yleistä, Jumalan lain unohtaminen johtaa syntiin. Happamattoman leivän päivät opettavat olemaan syntiä välttää jatkuvasti varuillaan.

Jumalan omien tulee painaa tiukasti mieleen tämän vuotuisen juhlan elintärkeä *oppiläksy*: Jumala tahtoo, että hänen Hengestä siitetyt lapsensa elävät vanhurskaasti, noudattavat täydellistä hengellistä lakia, ja hylkäävät *synnin hengellisen hapatuksen!*

ELÄVÄ KRISTUS PELASTAA

Pääsiäistä seuraa happamattoman leivän juhla, jonka seitsemän päivää kuvaa synnin pois panemista–Jumalan lain noudattamista–kun menneet syntimme on annettu anteeksi. Tämä Jumalan juhla kuvaa *myös ylösnousseen* Kristuksen elämää ja työtä, Kristuksen, joka nousi Jumalan valtaistuimelle, jossa hän toimii parhaillaan puolestamme aktiivisesti ylipappinamme ja *auttaa* poistamaan synnin hapatuksen elämästämme. Tämän juhlaan kuuluvan näkökohdan ymmärtäminen on elintärkeä asia Jumalan kaltaisen luonteen kehittämiseksi ja Kristuksen toisessa tulemisessa Jumalan maailmankaikkeutta hallitsevaan perheeseen synty miseksi.

1. Minkä Kristuksen kuolema mahdollisti? Room. 5:10, ensimmäinen osa. Pelastaako Kristuksen kuolema meidät? Sama jae, viimeinen osa.

KOMMENTTI: Jeesuksen Kristuksen kuolema *ei pelasta meitä*—se sovittaa meidät Jumalan kanssa. Sovitetut eivät ole erotettuja Jumalasta. Kristuksen uhrin hyväksymisen kautta palautetaan *yhteys* Isään Jumalaan—joka voi antaa iankaikkisen elämän.

Pääsiäinen kuvaa ristiinnaulittua—*kuollutta* Kristusta. Kristus ei ole kuitenkaan kuollut Vapahtaja. Kristus nousi kuolleista ja on *elävä* Pelastajamme! Huomaa, miten kasteen symboliikka kuvaa samaa asiaa.

2. Symboloiko kaste Kristuksen kuolemaa *sekä* ylösnousemusta? Room. 6:3–4. Pelastummeko me kasteessa Kristuksen kuoleman vai Kristuksen ylösnousemuksen kautta? 1. Piet. 3:21–22.

KOMMENTTI: Jos Kristusta ei olisi herätetty kuolleista, olisimme edelleen synneissämme (1. Kor. 15:17). Kastevedestä nouseminen symboloi Kristuksen ylösnousemusta kuolleista. On selvää, että pelastumme ainoastaan Kristuksen *elämän kautta*.

Osa Jumalan ohjeista muinaiselle Israelille koskien happamattoman leivän päiviä, sisälsi seremonian ”uutislyhteen heilutuksesta” (3. Moos. 23:9–11,14). Jumala ilmoitti israelilaisille, ettei viljasatoa saisi korjata ennen seremoniaa, jota ei enää vaadita tänään. Raamattu ilmoittaa, että seremonian symbolismi täyttyi *ylösnousseen* Kristuksen myötä (1. Kor. 15:20).

Jeesus Kristus oli ensimmäinen kuolleista herätetty Jumalan Poika—Jumalan suuren suunnitelman ensimmäinen talteen korjattu tuotos. Kristuksesta tuli Jumalan ”*esikoinen*” (Kol. 1:18) – ensimmäinen Jumalan perheeseen syntynyt ihminen. (Uutislyhteen heilutus-toimituksen täysi merkitys liittyy myös kolmanteen vuotuisen juhlaan, mitä käsitellään perusteellisesti seuraavassa oppitunnissa.)

On kuvaavaa, että täysin synnitön Kristus herätettiin kuolleista ja syntyi Jumalasta synnittömyyttä kuvaavan juhlan *aikana*. Siksi happamattoman leivän päivien juhla, joka kuvaa synnin elämästä poistamista, kuvaa uutislyhteen heilutuksen symboliikan kautta myös ylösnousutta *elävää* Kristusta, joka antaa meille hengellisen voiman, jonka avulla *kykenemme* voittamaan synnin! Meidän tulee ymmärtää asia.

3. Lankeavatko kristityt, kun ovat vastaanottaneet Kristuksen uhrin maksiksi menneistä synneistä, enää syntiin? 1. Joh. 1:8. (Huomaa, että Johannes käyttää ”me” sanaa, ja täten puhuu myös itsestään.)

KOMMENTTI: Olemme vielä lihaa ja verta. Saatana koettelee meitä jatkuvasti, ja lähettää synnin täyttymiä asenteitaan mieliimme saadakseen meidät rikkomään Jumalan käskyjä. Tämä ei tarkoita kuitenkaan, että olisi *hyväksyttävää* tehdä syntiä—tunnistamme yksinkertaisesti todellisen tilanteen.

4. Miten kristityt saavat anteeksi kasteen jälkeen tehdyt synnit? 1. Joh. 1:9; 2:1–2. *Elääkö* Kristus rukoillakseen puolestamme? Hepr. 7:25–26; Room. 8:34.

KOMMENTTI: Kristus on Puolustajamme, *ei silloin* kun olemme vanhurskaita, vaan kun teemme syntiä. Kun käännyimme Kristuksen puoleen, Kristus vetoaa Isään Jumalaan puolestamme! Kristus, aina elävä Ylipappimme, Puolustajamme ja esirukoilijamme, on epätäydellisten ihmisten ja täydellisen taivaallisen Isämme välinen ”silta”.

5. Miten voimme toimia, koska Kristus on Ylipappimme? Hepr. 4:14–16.

KOMMENTTI: Voimme Ylipappimme kautta lähestyä rohkeasti Jumalan valtaistuinta ja löytää laupeuden, armon, anteeksiannon ja avun oikeaan aikaan, ja jatkossa poistaa synnin elämästämme. Ylipappimme säälii heikkouksiamme. Jeesus, jota koeteltiin ihmisenä, voitti, ja hän lupasi auttaa myös meitä voittamaan (Joh. 16:33; Fil. 4:13).

6. Antaako Kristus luvan rukoilla suoraan Isää, omaa nimeään käyttämällä? Joh. 15:16. *Vastaako* Jumalan hallinnollisena avustajana toimiva Kristus myös esittämiimme rukouksiin? Joh. 14:13–14.

7. ELÄÄKÖ Kristus Jumalan hengestä siitetyissä

lapsissa Pyhän Hengen kautta? Gal. 2:20; Room. 8:9–10; Kol. 1:27; Fil. 2:5; 1. Joh. 3:23–24. Onko kristittyjen omattava Jumalan Henki, oltava *hengen johtamia*, jotta heidän ajatuksensa voivat tulla Kristuksen ja Isän kaltaisiksi? Room. 8:14; 2. Kor. 10:5.

KOMMENTTI: Tosi kristityn kirkkauden toivo-toivo tulla Jumalan kunniakkaan perheen jäseneksi—on Kristuksessa, Vapahtajassamme, joka *elää meissä* Pyhän Hengen kautta! Kristus ei ole ainoastaan pelastuksemme Alkaja vaan myös sen Täyttäjä—Kristus saattaa pelastuksemme valmiiksi (Hepr. 12:2).

Jeesus Kristus ilmoitti opetuslapsilleen, että hänen oli mentävä Isänsä valtaistuimelle taivaassa, jotta hän voisi lähettää heille Jumalan hengen (Joh. 16:7). Opetuslapset saivat Hengen ylösnousseen, kirkastetun, *elävän* Kristuksen kautta. Opimme edellisessä oppitunnissa, että Isän henki on myös Kristuksen henki. Kristus asui opetuslapsissa—ei henkilökohtaisesti, vaan *hengessä*. Kristus on *elävä* Vapahtaja, joka suorittaa pelastavan työnsä ihmisen **SISÄLLÄ!**

Jumalan henki antaa Jumalan rakkauden, jonka avulla voimme täyttää Jumalan lain (Room. 5:5, 13:10). Emme ponnistele yksin, emme yritä noudattaa Jumalan käskyjä omalla voimallamme. *Elävä* Kristus meissä, hengessä, pitää jumalallisella rakkaudella

Isänsä käskyt, aivan kuten Jeesus ihmisenä.

Tiedämme, että emme kykene tottelemaan Jumalaa omin voimin, mutta **KRISTUS MEISSÄ KYKENEE!** Elävä Vapahtajamme *antaa* VOIMAN tulla vanhurskaaksi—hengellisesti happamattomaksi! Kristuksen voima valmistaa meistä hengellistä satoa varten, joka korjataan maailmankaikkeutta hallitsevaan Jumalan perheeseen!

SEURAAVA ASKEL JUMALAN SUUNNITELMASSA

Koska Jumalan laki on *hengellinen* laki (Room. 7:14), tarvitsemme Jumalan Pyhän Hengen, jotta kykenemme ymmärtämään ja noudattamaan Jumalan lakia täysin (1. Kor. 2:11). Jumalan Henki antaa Jumalan rakkauden ja uskon Kristukseen. Jumala voi rakentaa vanhurskaan luonteensa meihin vain Pyhän Henken kautta. Synnymme Jumalan voimalla Jumalasta vasta kun meidät on ensin siitetty Jumalan Hengestä.

Jumalan henki on *elintärkeä osa* Jumalan suurta pelastussuunnitelmaa.

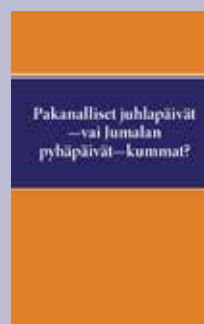
Pyhän Hengen kautta Jumala asettaa meidät seurakuntaansa—Jumalan hengestä siitettyyn perheeseen—Jumalan alkionuotoiseen valtakuntaan. Jumala ei toimi yksilöiden eikä maailman monien uskontojen kautta. Jumala työskentelee järjestäytyneen, yhtenäisen, tuhansista *pois* maailmasta kutsumiensa, tosi kristityistä koostuvan ruumiin kautta. Jumalan seurakunta on *elintärkeä osa* Jumalan pelastussuunnitelmaa.

Seuraava oppitunti käsittelee Jumalan seurakunnan alkua ja kuinka Jumalan henki antaa seurakunnalle voiman, jonka avulla se suorittaa Jumalan omilleen antaman valtavan toimeksiannon. Opimme, miten Jumala valmistaa seurakuntansa kautta maailman ihmiset Kristuksen paluuseen.

Opimme myös, kuinka Jumala valmistaa seurakuntaansa nyt kutsumia hengellistä pian tulevan valtakuntansa ”sadonkorjuuta” varten—syntymään Jumalan perheen ”ensihedelmiksi”, ihmeelliseen huomisen maailmaan hallitsijoiksi ja opettajiksi! Opimme, *miksi* Jumala kutsuu tänään ”ensihedelmät” – mutta ei kaikkia maailman ihmisiä.

Kaikkea tätä kuvaa Jumalan suuren suunnitelman *kolmas* vuotuinen ”ensihedelmien juhla”, Uuden testamentin helluntaipäivä.

OPPIKURSSIIN LIITTYVÄÄ LISÄLUKEMISTA

Suosittelimamme kirjallisuus liittyy oheisen oppikurssin sisältöön.

TILAA ILMAISKIRJALLISUUTTA SÄHKÖPOSTIOSOITTEESTA:

CC@HWACOLLEGE.ORG

Vaihtoehtoisesti voit lähettää kirjallisen pyynnön etusivun takaa löytyvään osoitteeseen.